Anul I, No. VII. 25 BANI NUMĂRUL Luni 3 Noembrie 1919.

CONȘTIINȚA

ORGAN AL GARZEI CONȘTIINȚEI NAȚIONALE DIN ROMÂNIA

Iași, str. Alexandri No. 3.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
IAȘI, Str. V. Alexandri No. 3.

APARE ODATA PE SAPTAMANA LUNI

ABONAMENT

Un an	Lei 16.00
Șase luni	„ 8.00
Trei luni	„ 4.00

Armata care se întoarce și ce-i de-acasă

Armata de la Tisa și Buda-Pesta, invingătoare a armelor dușmane prin vitejie și invingătoare a urii prin bunătate și omenie, se intoarce glorioasă în cetatea neînvinsă a speranțelor ei și de strălucită renaștere a tăriei naționale de acum doi ani: Moldova.

Armata aceasta pare legendară!

Ea are două din cele mai merituoase decorații, pe care puține armate le mai poartă tot așa de mândre: întâia este *conștiința deplin împăcată prin implinirea celei mai sfinte datorii, prin cel mai înalt sacrificiu și prin cel mai desăvârșit spirit de ordine* iar a doua decorație este *meritul luptătorului civilizat și uman*, care merge luptând cu o mână pentru apărarea propriului său bun, iar cu cealaltă intru apărarea ordinei, — desrădăcinată de furtuna distrugătoare a bolșevismului, — intronând iarăși mult dorita liniște și asigurând însăși viața dușmanului său de moarte, care, astăzi îi este recunoscător.

Despre decorațiile acestea ale armatei românești va vorbi istoria Patriei, — învățătoarea vremilor viitoare, — și despre ele va vorbi istoria lumii întregi când va fi nepărtinitoare și va arăta cinstit rolul de jertfă și meritele poporului nostru din zilele acestea.

Și, cu drept cuvânt, nici o laudă nu va prisosi.

*

Aici înlăuntru, luptătorii dela hotare au fost primiți în urale de adevărată admirație și sărbătoriți cu cea mai frățească dragoste.

Tuturora — și celor veniți și celor de pe loc, — li era cuprins sufletul de o legitimă bucurie.

Bucuria lor de reintoarcere glorioasă însă a crescut cu mult mai mult când au văzut că cei pe cari îi lăsase acasă au știut să formeze și înlăuntrul Țării un front al ordinei interne, un păzitor devotat al bunei rânduieli și al liniștei, cum au fost meșteșugarii și muncitorii ieșeni, cari ajutați de studențimea universitară au luptat pentru ușurarea și desăvârșirea victoriei întregei națiuni.

Oștenii întorși au găsit pe cei de-acasă ingrijindu-se de păstrarea moștenirilor scumpe strămoșești: credința și religia lor adevărat creștinească.

I-au găsit la biserică, făcând — din inițiativa „Gărzii Conștiinței Naționale" — o procesiune religioasă, prin care românii bine credincioși din Iași, din imprejurimile lui și din îndepărtatele ținuturi ale Basarabiei și Bucovinei să se închine Sfintei Cuvioase Paraschiva, — cereau respectarea întru totul a repaosului duminical și a sărbătorilor, cereau înlăturarea celor cari vor să trăiască fără muncă, fiind periculoși Statului și bunei ordine, de care are nevoe orice societate.

I-au găsit pe cei de-acasă preocupați de grija gospodăriei și conducerii Țării, care are nevoe de Parlament, mai ales acuma, când, mai mult ca ori când, în trebile mari privitoare pe întreaga noastră națiune. glasul *Adevărat* și *hotărât* al ei se cere să se audă.

Astfel pentru armata care se întoarce ca și pentru noi toți ceilalți încrederea în cel mai strălucit viitor al națiunei noastre devine o piatră de nesfărmat.

Și vom fi neclintiți în credința noastră, pentru că astfei ne vorbește exemplul strmoșilor noștri și pentru că experiența și judecata noastră ne spun că firească urmarea muncii, onestitățiii și bunei înțelegeri înlăuntrul Țării, precum și asigurarea lor contra rău voitorilor, este *progresul*.

Și noi deaceia ne bucurăm, pentru că am pornit pe calea lui,

C. D. V.

Cuvântare la Sărbătorirea Armatei de Luni 27 Octombrie 1919

de dl. N. D. Labușcă
Președintele Centrului Studențesc Iași

Frați Români,
Ostași,

Cântările de *fanfară*, avântul înălțător, tresărirea sufletului, ne cheamă la sărbătorirea biruinței — unei jertfe sfinte, — la sărbătorirea neamului, la cântarea bucuriei zilei de azi.

In adânc de codri treziți de lupte, la maluri de ape — mărite cu sânge — moare astăzi *jalea* unui neam întreg.

S'a zămislit de veacuri prin suferinți nedrepte, prin ura fără margini a noroadelor vrăjmașe cari căutau sugrumarea unui neam, fără altă vină decât că-și iubea moșia, pământul părinte și dreptatea a pus capăt jalei, urei, prigonirei.

Dreptatea biruinței..., — dar ea nu-i sugrumarea vrăjmașului de veacuri. Nu-i nici încătușarea, robirea, nici ridicarea pe umerii celor cari până eri căutau să ne umilească, ci e floarea ce crește numai în țara jertfei unde omul se ridică deasupra lui insuși, își varsă, contopește sufletul prin *credință* într'un ideal, într'un vis, în marea ființă a națiunei.

Dreptatea biruinței, dar când vom pogori-o în viață? Când vom fi stăpânii ei? O vedem plutind înaintea noastră. Alergăm spre ea, — ci ca o nălucă se depărtează. Intindem mâinele spre ea. Măreția zilelor de astăzi e că vedem biruința, — suntem pe drumul ei.

Dar drumul ei e semănat cu dureri, cu lipsuri, cu jertfe tot mai mari. Spre ea se aruncă *eroii* și viața multora, a mii de mii, se jertfește, cătând spre ea. Cei slabi, cei mici la suflet, se îndoesc și se abat. Ci neamul nostru și floarea vieței lui, armata, aleargă pe drumul acesta.

Biruința armatei noastre e „biruința primăverei asupra asprimei gerului iernei". E adevărată biruință.

Ne-au îngenunchiat o clipă dușmanii, ne-au stropșit, dar biruința lor era ca grindina ce lovește holdele verei, holdele frumuseței, muncei, jertfei. Sarbătorim armata, cântăm eroii, eroii neamului, armata eroică, nu prin nebunia saltului desnădăjduit, nu prin barbaria deslănțuirei patimelor străvechi, nu prin îndeplinirea eroică a datoriei, prin convingerea dreptățeí și îndeplinirea sfântului gând ascuns în sfânta sfintelor, în inima mult îndurerată, eroică prin iubirea mare a patriei, capabilă de o imensă jertfă.

In adânca noapte a suferinței vitejii sfinți ai țărei până la cer au făcut zid din piepturi tinere, vl stare iubite, vlaga neamului, zid de aramă pe îndureratele granițe ale bătrânei Moldove.

Si n'a trecut păgânul.

Ostași, ați biruit! Cu litere de foc ați scris datoria neamului!

Se însenineazā iarăși cerul. S'a limpezit haosul de foc și fer. Ați aruncat sămânța coaptă, bună: truda, sângele vostru, trupul vostru.

Au căzut *cei mari și neuitați* Au căzut, căci eroii nu mor. Ci noi să nu împuținăm viața prin jalea noastră, nici lumina să n'o întunecăm prin doliul nostru. Căci locul celor plecați trebue umplut, energia noastră crescută. Voi ne-ați dat viitorul și trebue să ne îngrijim de buna rodire a sângelui vărsat.

In armată de astăzi, care se întoarce biruitoare din locul de unde a dus ordine, pace. Acesta e răspunsul nostru la ura de veacuri a unui neam îndărătnic, — vedem pe frații, pe părinții, rudele, pe cunoscuții care nu mai sunt. Deasupra noastră umbrele lor plutesc mulțumite că n'a fost zadarnică jertfa lor și nu ne vor părăsi decât în ceasul când nu ne vom mai aduce aminte de lungul, imensul lor șir care ne-a dat ziua de azi, iar dacă noi vom fi vrednici și ziua de mâine.

Astăzi ne bucuram de biruință. Ea ne apare măreață, dar mâine ea va apărea și mai imensă. Cei cari vin vor privi această zguduitoare și titanică luptă în liniile ei mărețe, ideale, dar acești soldați și vrednicii lor conducători zi de zi și picătură cu picătură, au sorbit până în fund paharul durerei, oboselei, muncei peste puteri, nopților de trudă, ranelor, boalelor, morții.

Dar cei căzuți? Sunt temelia neamului, însuflețesc pământul părinte al nostru pe care-l iubim, îl sfințim și ne primește și pe noi.

Cei căzuți? Ne spun ogoarele a căror brazde fumegă un sânge cald, de care ne împărtășim prin bogăția holdelor sporite prin imensa jertfă.

Ne spun râurile, șanțurile, drumurile, stâncile munților pe unde au căzut fără cruci la căpătâi, fără nume, fără lacrimi, fără glasul tânguios al clopotelor și fără strmoșescul cântec de veșnică odihnă.

Din mormintele lor răsare o nouă orânduire a lumei, o nouă libertate, o nouă frăție, o nouă iubire, un nou ideal. E o rodire nevăzută înainte, udată cu jertfele a sute de mii de vieți.

Ințelege-vor oare obläduitorii noroadelor viața nouă ce-și deschide drum? Și vor uita oare trecutul cu experiența lui dureroasă, cu apucăturile lele — cu intrigile meschine?

Ajunge zilei răutatea ei. Ziua de mâine dar poate și astăzi ne răspunde.

Cinstiți ostași,

In numele studențimei universitare ieșene, aduc omagiul de recunoștință și admirație pentru jertfele fără număr ce ați făcut, suferințele ce ați îndurat, greutățile ce ați învins.

E omagiul cel mai sincer pe care cuvântul nu-l poate vădi, dar inima noastră îl simte, căci între noi trebue să vedeți frații voștri, nu mai presus de voi, ci alături și grabnic spre ajutor, muncă și îndrumare.

Aduc omagiul nostru conducătorilor oștirei cari de-a valma cu voi au îndurat greutățile, necazurile și în deosebi vrednicului ostaș d-lui general Obogeanu, luptătorul dela Cireșoaia.

Și cu avântul pe care trebue să-l aibă oriep bun român, strig:

Trăiască ostașul român!
Trăiască conducătorii lor;
Trăiască România Mare prin jertfă și puternică numai prin munca noastră.

Frunzele moarte

Grădinarul experient, căruia-i vorbisem de piersicii mei, așa de frumoși, pe cari, a doua zi după o rodire minunată, îi distrusese o boală neînțeleasă, adăugi la sfaturile lui încă unul:

— Sânt bune toate. Dar mai trebue ceva. Un lucru așa de simplu, la care însă nu te-ai gândit d-ta, cum mulți nu se gândesc — și-o pierd piersicii. Anume ca, după ce s'a isprăvit rodul și toamna așterne jos frunzele osândite fiindcă nu mai pot folosi la nimic, să le dai în lături, să nu le ții în preajma rădăcinilor, cari sânt sdravene, căci le otrăvesc. Pomii d-tale au pierit de pe urma acelor frunze moarte. Este în ele o otravă la care nimic nu rezistă.

Și ne'am gândit la această și bună și frumoasă țară a noastră. Ce mândră înflorire mi-a dat suprema sforțare și nu dumnezeesc noroc! Ce speranțe se pot ridica de pe urma acestei binecuvântări ca și a dovezii de vrednicie pe care am dat-o! Ce nouă primăvara se poate aștepta! Cu câtă grijă trebue să păzim cu toții ca nimic din puterea câștigată să nu se piardă!

Dar, pe lângă toată cealaltă îngrijire, fără îndoială că are un rost — și unul hotărâtor — sfatul grădinarului.

Și aici frunze care și-au făcut datoria de viață zac de mult moarte la pământ. Ele cred că au dreptul de a încunjura, în putrezicimea lor încetă, rădăcinele din a căror trudă au răsărit. Așa de ușor este stratul lor, și rădăcinile sunt așa de puternice! Dar otrava morții se ascunde în foile căzute.

Să le înlăturăm, noi toți cari înțelegem răul, și rădăcina românească va da, de sigur, fără aceste urme putrede ale trecutului, rodul cel bun pe care-l dorim.

„Neamul Românesc".

N. Iorga

Cuvântare

destinată repaosului Duminical, la serbarea din 14 Octombrie 1919 st. v. (Sfânta Paraschiva) de la Mitropolie, din inițiativa Gărzei Conștiinței Naționale.

Iubiți Creștini și dragi ostași,

Dacă astăzi ne-am adunat în acest sfânt locaș, sub auspiciile Gărzei Conștiinței Naționale, am făcut-o aceasta împinși de sentimentul și dragostea ce o avem ca buni români, buni creștini și buni cetățeni, mai întâi pentru scumpa noastră armată a Diviziei I, care a sosit acum în mijlocul nostru și o sărbătorim înconjurată de glorie pentru succesele strălucite ce a reportat în câmpiile Transilvaniei, ducând faima peste Tisa și în întreaga Ungarie, așa că eu nu le pot zice alta decât, bine ați venit sănătoși și cu noroc în mijlocul Ieșenilor.

Iubiți Creștini,

Din alt ordin de idei, noi ne-am mai adunat aici și ca buni creștini ca să facem — pe cât puterile ne vor ajuta — să se respecteze sărbătorile mari, precum și Duminicile ziua întreagă, adecă în aceste scumpe zile, să avem un repaos integral, așa după cum glăsuește și sfânta scriptură că după șase zile de muncă și oboseală, ziua a șaptea să o avem pentru odihnă.

E rușine, cumplit de rușine pentru neamul nostru care ține ușa de puțin la datinele lui creștinești, sfinte și morale.

Noi din contra, în aceste zile scumpe sufletului nostru, ne dedăm la o viață plină de iritații și nervozități, venind în contact cu diferiți indivizi, fie prin daraveli comerciale, fie prin diferite trafieuri de dat și luat, continuăm a face negustorii cu caracter tendențios pentru a ne frauda, vindem și cumpărăm pe prețuri neclustite și fabuloase, iar rezultatul acestor negocieri, în cea mai mare parte se luchee în chefuri făcute în crâșme sau prin sfezi și bătăi ce se lămuresc prin intervenția poliției și prin închisoare.

Vedeți d-voastră cum sărbătorile și Duminicile vin la oraș țărani ca să-și vândă puținul product ce l-a agonisit, cum îi ies înainte *cetăți ni* streini neamului nostru, cum îi ademenesc cu diferite vorbe și putregaiuri de marfă, cum îi îmbată, de cad prin șanturi pe la periferii și cum se duc acasă fără nici un ban în pungă și de multe ori și jefuiți.

Ei bine, acestea sunt consecințele târgului din zilele de sărbători și Duminici.

Pe lângă toate aceste, apoi pe noi, atât în Iași, cât și în întreaga țară, ne mai subminează și diferite societăți secrete ca acele Sabotiste, Adventiste, și Socialism internațional zise și bolșeviste etc., care toate au caracterul de a distruge neamul nostru din temelie, de a nu respecta legile țărei, căutând a ne impune legi străine și închipuite, a ne abate de la religia noastră creștină strămoșească, și a ne impune ateismul sau credința în nimic.

Încât dacă va continua mai departe această stare de lucruri, nu știu zeu unde ne va duce.

Creștinul dacă va avea repaos complect Duminical, își va face cumpărăturile din ajun, el atunci se va duce la biserică, ar asculta cuvinte pline de morală religioasă, s'ar duce peste zi la vre-o șezătoare sau conferință și ar auzi lucruri bune și de folos, și întreaga zi ar petrece-o în ordine bună, frumoasă și plină de înțelepciune.

Dacă nu vom respecta zilele scumpe de care am vorbit, atunci tare mă tem să nu ajungem la cuvintele unui înțelept japonez care a zis; „în țara unde școală și biserica sunt *deșerte*, apoi să știți că acolo crâșma și închisorile sunt *pline*".

Așa dar pentru toate aceste fapte ce v-am arătat, Garda Conștiinței Naționale năzuește, va lupta și va stărui, fără preget, la respectarea integrală a Duminicelor și sărbătorilor mari.

Ioan S. Ionescu

———X———

„Garda Conștiinței Naționale" din România a trimis următoarea Moțiune M. S. Regelui Ferdinand I al României Mari, d-lui Prim-Ministru al țărei și autorităților locale:

MOȚIUNE

Membrii Asociației „Gărzei Conștiinței Naționale" împreună cu toate societățile românești din Iași, întruniți azi 14/27 Octombrie 1919 în fața Universităței Iași și după toate cuvântările urmate, în unanimitate am hotărît să luptăm pentru înfăptuirea următoarelor dorinți:

1. Respectarea cu strictețâ a repaosului duminical complect.

2. Luarea de măsuri energice în contra acelora ce propagă lenea, desordinea și anarhia în țara românească.

Semnată

Societatea Invalizilor de războ, Președinte L. Ștefan.

Societatea Funcționarilor comunali, președinte Tomescu.

Societatea Comersanților Români, președinte N. Dobrovici.

Cercul Demobilizaților grade inferioare, președinte I. Cosma.

Cercul Meseriașilor Români, președ. C. Pancu.

Cercul Măcelarilor români, președinte Al. Pavili.

Societatea de binefacere „Fraterna Română" președinte Al. Carp.

Soc. de binefacere Sf. Treime Tătărași, președinte V. Răileanu.

Soc. de binefacere Regina Elisabeta, președinte C. Munteanu.

Soc. de binefacere Elena Cuza, președinte N. Arbert.

Soc. de binefacere Sf. Cruce, președinte N. Șeican.

Soc. de binefacere Frăția Meseriașilor Creștini, președinte N. Dobrovici.

Societ. de binefacere și întreprinderi Vulturul, președinte G. Luchian.

Corporația Metalurgică, președinte C. Pancu.

Corporația Brutarilor, președinte Gh. Pancu

Corporația Brutarilor, președinte C. Chiuca.

Centrul Studenților Români, președ. Labușcă.

Sindicatul Național General C. F. R.

Garda Conștiinței Naționale din România, C. Pancu

Oameni periculoși

Campania electorală a ajuns la desvoltarea cea mai largă pe care o poate avea o asemenea campanie cu cenzură până mai ieri și cu stare de asediu până în ziua de alegeri. Ne vine să credem deci că a ajuns la cea mai înaltă dezvoltare, căci alegerile care au loc mâine, poimâne, înseamnă că toate pregătirile de care a fost nevoe s'au făcut: adică toți cei ce vor să ajungă conducătorii Țării s'au recomandat îndeajuns, iar toți cei cari vor vota sunt deplin luminați asupra datoriilor lor de alegători și cunosc foarte bine pe candidați. Toate acestea ne place să credem că s'au făcut... Mai ales asupra recomandării candidaților, fiți siguri, nu ne îndoim: s'a făcut!!

Fără îndoială, foarte mulți dintre candidați și-au spus cuvântul cinstit și li se va recunoaște, după cum iarăși fără îndoială ori cât de meșteșugit și-ar fi îmbrăcat alții nesinceritatea în vorbe promițătoare și laude nemeritate, cetățenii alegători îi vor demasca.

Pentru a alege oamenii destinați conducerii neamului acestuia românesc însă, trebue să-și spună cuvântul numai alegătorii cinstiți și vrednici. Ei vor cunoaște mai bine pe oamenii de treabă și cu dorința de a lucra binele în folosul națiunii, dar nu clienții pușcăriilor, ca un V. Grăjdianu, care abia de patru zile a ieșit dela Penitenciar unde a fost dus pentru furturi de haine, falșuri și alte potlogării, sau ca un Jorj Tanase, care a excrocat pe însuși nașul său, dar cari totuși se plimbă liberi.

Dacă asemenea oameni, încărcați de rușinea faptelor lor, ar sta să-și vadă liniștiți de lucrul lor — dacă mai știu să și lucreze — societatea încă ar trebui să protesteze că asemenea oameni sunt lăsați liberi, ca și cei cinstiți și muncitori, pe când din zi în zi aceștia se pot aștepta la alte prădăciuni.

Cu mult mai mult însă protestăm, când asemenea oameni sunt lăsați de autorități în voia lor și fac propagandă pentru „cetățeanul" de religie mozaică L. Ghelerter, tovarăși de-ai lui Racovski și alți nemernici, *cari se silesc din răsputeri să introducă între români cele mai periculoase idei ca bolșevismul și socialismul internațional*, pentru ca apoi mai târziu să poată străinii încătușa țara noastră. Iată pentru ce fel de oameni s'au pus ieșiți din închisoare să facă propagandă! Iată pe cine sfătuesc ei să trimită alegătorii la cârma țării! Și când vedem toate acestea ne gândim: din ce să trăiască acești oameni, cari nu muncesc, dar cari fac propagandă nenorocită, decât: ori furând ca până acum, ori sunt puși în solda Ghelertenilor. Și atunci strigăm: acești oameni sunt periculoși!

„Garda Conștiinței Naționale" și-a spus de mult cuvântul și îl repetă: *să se ia măsuri.* Ea va lupta fără încetare cu toată stăruința pentru stârpirea relelor acestora care viciază atmosfera muncii și cinstei; va lupta ca să avem la conducerea țării adevărați români, cinstiți și vrednici, cari simt în ei gloria strămoșilor lor, iar nu venetici, cari nu știu ce e dragostea de țară, nici n'au simțit vreodată fiorul mândriei naționale.

Acesta este cuvântul nostru.

C. Pancu.

Binefacerile tăcerii

Binefacerile tăcerii sunt neprețuite. O singură ochire asupra diferitelor genuri de activitate ne încredințează pe deplin de foloasele, pe care tăcerea le aduce cu sine.

Pentru un scriitor, tăcerea este starea, în care gândirea și imaginația sa ajung la o tărie deosebită, devenind puteri creatore ale operelor literare.

Un pictor sau un sculptor, cari au nevoie de concentrare a atenției în executarea lucrărilor artistice, nu pot dobândi această stare sufletească de concentrare, decât numai atunci când este tăcere în jurul lor.

Cugetătorul de asemenea are nevoie de tăcere profundă spre a putea cerceta și deslega diversele probleme, cari se propun spiritului omenesc spre soluționare.

Oamenii politici, conducătorii administrativi, doctorii, profesorii, meseriașii, sau, mai pe scurt, tot omul, care întreprinde un lucru oare care, are nevoe de liniște pentru a putea lucra mai bine.

Intr'un cuvânt putem spune, că tăcerea este factorul, care înlesnește în o măsură mare, executarea și, producerea lucrărilor de seamă.

Ca drept deci s'a zis că: „Tăcerea-i de aur".

* * *

Dar tăcerea poate fi privită și ca un mod foarte recomandabil de a le purta în viață.

Mulțumită tăcerii lor, câți oameni n'au înlăturat conflicte și nemulțumiri!

Tăcerea apoi dă omului acel aer de seriozitate, care constitue una dintre calitățile cele mai distinse, ce pot împodobi sufletul cuiva.

Tăcerea mai este și un semn de prudență și de cugetare matură.

Prin tăcerea lor, unii oameni par mai mult decât sunt în realitate, pentrucă, tăcând ei nu dau altora prilejul să le cunoască părțile slabe.

Probabil că Romanii pornind de la aceste constatări au formulat zicala: „si tacuisses, philosophus mansisses", s'au, pe românește: „Dacă ai fi tăcut, filosof ai fi rămas"!

Pentru aceste motive e bine să ținem seamă în viață de binefacerile tăcerii.

S. B.

ZIARELE

Ministerul de Interne a dat o circulară prin care se face cunoscut tuturor autorităților că alegerii se vor face în Noembrie la data fixată.

——

„Viitorul" continuă seria documentelor senzaționale.

După scrisoarea generalului Averescu, avem scrisoarea lui C. Stere: o propunere de colaborare a lui Gr. N. Filipescu către acesta. Oricum, „prețioase" documente. Așteptăm și alte noutăți.

Pe când?

——

„Izbânda" e îndreptățită să se teamă de actuala stare de lucruri.

Cu foști miniștri cari dacă va fi nevoe se va recurge și la forță și cu Liga ce are în frunte un general care ochește bine și dibaciu, nici prin minte nu-ți poate trece „unde se va da bătălia și va cădea bomba" ca să întrebuințăm tot expresia d-lui general Averescu.

„Lăsați aceasta în grija mea", declară d-sa la o întrunire.

——

La București continuă congresul „Ligii Poporului".

D. Petrovici, profesor la Universitatea locală, e în plină vervă oratorică. „Noi vrem să luăm pe rege din balconul liberal nu pentru ca să-l dăm mai jos, ci pentru că îl vrem mai sus!".

Sau: „Inchideți ușile tiraniei, trageți obloanele bine! Vine furtuna!"

Ce ți-e și cu transfugii când sufăr o schimbare la față, fie ea și „ligistă".

A. M.

Din ziarele locale

„Socialismul" încercă a lua apărarea sindicaliștilor ieșeni din clubul doctorului Ghelerter, afirmând că protestele făcute de socialiștii ieșeni împotriva faptului că guvernul liberal a numit evrei în comisiunea interimară din Iași nu înseamnă o atitudine antisemita, ci că acest protest ar avea alt. tâlc".

Desmințirea „Socialismului" este o confirmare a faptului că doctorul Ghelorter este și antisemit — atuncea când interesele așa zise politice îi reclamă în club, deasemenea atitudine.

* * *

Ca la noi la nimeni;

Așa se întâmplă pentrucă pe vremuri banditi operau prin Codru și la drumul mare, iar astăzi de când cu mișcarea așa zisă socialistă, condusă și subvenționată de sioniști care nu se mulțumesc numai cu Palestina.

Operează ca în codru, așea de exemplu **Jorj Tănase**, **V. Grăjdeanu**, *escroci ordinari coade de topor ale lui Dr. L. Ghelerter*, precum și *banditul Neghel* de la Atelierele C. F. R. Iași care cu alți bandiți au bătut pe un biet meseriaș român în atelierul Statului sub ochii mulțimei de lucratori, pentru simpla vină.

Că acest meseriaș român nu vrea să'și vândă țara jidanilor; iar Autoritățile noastre asistă nepăsătoare la acest spectacol rușinos.

Noi însă îi trimitem răspuns banditului Neghel că această poliță îi va fi plătită cu frumoase procente.

C. P.

1 Noembrie 1919.

TIP. „NAȚIONALA" MIHAIL M. BUGDAN, IAȘI STR. ALEXANDRI